

a rozsudek již z tohoto důvodu musil býti zrušen, nebylo třeba zabývat se ostatními vývody stížnosti. Za souhlasu generální prokuratury bylo proto zmateční stížnosti obžalovaného vyhověno podle §u 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. na rok 1878 ihned při neveřejné poradě a uznáno právem, jak se stalo.

Čís. 2838.

Místní příslušnost k trestnímu stíhání téhož pachatele pro několik krádeží, spáchaných v obvodech různých soudů, řídí se podle ustanovení §u 51 odst. druhý, nikoliv ustanovením §u 56 tr. ř., takže ani vyloučením řízení ohledně některého ze zlodějských útoků z řízení dosud společně vedeného nemůže dojíti k účinkům §u 58 tr. ř.

(Rozh. ze dne 28. června 1927, Nd II 92/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl podle §u 64 tr. ř. ve sporu o příslušnost mezi krajským soudem v Novém Jičíně a krajským soudem v Mostě ohledně provedení trestního řízení ve věci Jindřicha H-e pro krádež, že příslušným je krajský soud v Mostě.

Neboť:

jak blíže dovoděno v rozhodnutí ze dne 17. srpna 1920, č. j. Nd I 491/20, sb. n. s. čís. 241, řídí se místní příslušnost k trestnímu stíhání téhož pachatele pro několik krádeží, spáchaných v obvodech různých soudů, ustanovením druhého odstavce §u 51 tr. ř. a nikoli ustanovením §u 56 tr. ř., takže ani vyloučením řízení ohledně některého ze zlodějských útoků z řízení dotud společně vedeného nemůže dojíti k účinkům §u 58 tr. ř. Že v souzeném případě krajský soud v Mostě ohledně jiných složek zločinu krádeže, Jindřichu H-ovi za vinu dávaného, předstihl, je podle předložených spisů nepochybné. Je proto příslušným i co do krádeže na V.

Čís. 2839.

Pod slovní urážku ve smyslu §u 312 tr. zák. dlužno zahrnouti i posuňky, určené k tomu, by nahradily mluvené nebo psané slovo.

(Rozh. ze dne 30. června 1927, Zm II 156/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského soudu v Olomouci jako soudu odvolacího ve věcech přestupkových ze dne 14. října 1926, pokud jím byl obžalovaný podle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přestupek podle §u 312 tr. zák., spáchaný tím, že dne 25. května 1925 v Č. B. urazil slovem četnického strážmistra Karla N-a u výkonu jeho služby, byl porušen zákon v ustanovení §u 312 tr. zák.

D ů v o d y:

Okresní soud v Šumperku vzal v rozsudku ze dne 18. června 1925 za zjištěno, že obžalovaný dne 25. března 1925 v Č. B. urazil vrchního četnického strážmistra Karla N-a ve službě se nacházejícího tím způsobem, že se před ním nápadně a ironicky klaněl a křížoval, čímž ho sesměšňoval. Tuto urážku kvalifikoval okresní soud jako urážku slovní podle §u 312 tr. zák., jelikož nečelila proti tělu uraženého a uznal obžalovaného vinným oním přestupkem. Na odvolání obžalovaného rozhodl krajský soud v Olomouci jako soud odvolací ve věcech přestupkových rozsudkem ze dne 14. října 1926, že se odvolání obžalovaného do výroku o vině vyhovuje a napadený rozsudek se změňuje v ten smysl, že se obžalovaný od obžaloby pro přestupek ve smyslu §u 312 tr. zák. podle §u 259 čís. 3 tr. ř. osvobozuje. Odvolací soud, jenž převzal skutková zjištění rozsudku prvního soudu, odůvodňuje své rozhodnutí úvahou, že podle §u 312 tr. zák. jest dána skutková podstata, urazí-li pachatel osobu vrchnostenskou ve službě buď slovem nebo skutkem: že urážky skutkem tu není, vyslovil již první soud, avšak není tu ani urážky slovem, neboť klanění se, třeba ironické, jak bylo zjištěno, a křížování se není podle přirozeného výkladu slovní urážkou; není-li to ani urážkou proti tělu, není vůbec dána skutková podstata přestupku podle §u 312 tr. zák., jest tu spíše nepřístojné jednání, stihatelné ve smyslu patentu z roku 1854. Rozhodnutím odvolacího soudu byl porušen zákon; spočíváť rozhodnutí to na právně mylném výkladu §u 312 tr. zák. Správně sice odvolací soud ve shodě s názorem prvního soudu neshledal v chování se obžalovaného, jež obě stolice souhlasně zjistily, urážky skutkem, přidržev se v té příčině ustálené judikatury (rozh. býv. víd. nejv. soudu úř. sbírka č. 1105, 1256, 2157, 3786 a č. 1495 sb. n. s.), než pojem urážky slovní podle §u 312 tr. z. vykládá příliš úzce, omezuje jej na urážku slovem, t. j. slovem mluveným nebo proneseným. Zpravidla ovšem slouží k vyjádření myšlenky slovo, než nezřídka lze vyjádřiti myšlenku způsobem pro zevnější svět nepochybně srozumitelným i posuňky, tedy jednáním, které to, co jinak slovem dochází svého nepokrytého výrazu, v jednotlivém případě symbolicky vyjadřuje. Jednání takové dlužno proto již vzhledem k tomu, že jest určeno nahraditi mluvené nebo psané slovo, se stanoviska §u 312 tr. zák. pojmově zahrnouti mezi projevy slovní. Při správném výkladu a užití zákona bylo obžalovaného uznati vinným přestupkem podle §u 312 tr. zák., ovšem teprve za náležitých zjištění po stránce subjektivní. Sproštění obžalovaného nemohlo tudíž býti za správného výkladu a užití zákona odůvodňováno názorem, že projev obžalovaného nespadá pod pojem slovní urážky ve smyslu §u 312 tr. zák. Bylo proto k návrhu generální prokuratury podle §§ 33, 292 a 479 tr. ř. uznati právem jak se stalo.

Čís. 2840.

Zrušovací soud smí za základ svého rozhodnutí položit jen ty skutečnosti, které soud první stolice zjistil, nepřekročiv obžalobu; nelze mu